

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Gfv.VII.30.074/2014/9. szám

A Kúria a dr. Bálint Ákos György ügyvéd által képviselt felperesnek a Firneisz Ügyvédi Iroda által képviselt I. r., II. r., a Fluck Ügyvédi Iroda által képviselt III. r., IV. r., V. r., VI. r., és a Fluck Ügyvédi Iroda által képviselt VII. r. alperesek ellen tulajdonjog megállapítása iránt a Fővárosi Törvényszéken 7.G.41.783/2011. számon indított perében a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.421/2012/13. számú jogerős ítélete ellen az I. és a III. r. alperesek által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. r. alperest 400.000 (négy százezer) Ft, a III. r. alperest 12.700 (tizenkétezer-kétszáz) Ft felülvizsgálati eljárási költség 15 nap alatti megfizetésére a felperes javára.

Az I. r. alperes köteles továbbá az államnak - felhívásra - 1.756.900 (egymillió-hétszázötvenhatezer-kilencszáz) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket megfizetni. A III. r. alperes által le nem rótt 70.000 (hetvenezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az 1992. november 9-én elfogadott alapszabály alapján **működő Á.** Szövetkezetnek 26 tagja és 9 külső üzletrész tulajdonosa volt 1996-ban. Az 1996. november 15-én tartott közgyűlésen 20 tag és 3 üzletrész tulajdonos a gazdasági társasággá történő átalakulás, míg 6 tag (a perben álló II-VII. r. alperes), valamint 3 üzletrész tulajdonos a szövetkezetben maradás mellett döntött.

A szövetkezet igazgatósága elkészítette a részleges átalakuláshoz az átalakulási tervet és a vagyonmérleg tervezetét. Ezen kívül, 1996. december 4-én az igazgatóság három tagja és az alperesek aláírtak egy előzetes vagyonmegosztásra vonatkozó megállapodást is. Ezen alapult az ezt követően tartott részleges átalakulásról döntő közgyűlés elé terjesztett vagyonmegosztási javaslat.

Az alperesek által aláírt megállapodásban felsorolást nyertek mind azok az ingóságok, illetve az az épület és a hozzátartozó lízingelt ingatlan, amely az alpereseket illetve meg a szövetkezet részleges átalakulását követően.

Az átalakulási vagyonmérleg tervezetben mind a fenti, mind a szövetkezetből kiváló tagokat megillető vagyontárgyak - így a keresettel érintett ingatlanok is - szerepeltek.

Az 1996. december 20-án tartott közgyűlésen a jelenlévők egyhangú szavazattal elfogadták az 1997. január 1.napjával történő részleges átalakulásról szóló K.14/1996./III. számú határozatot. Hat ellenszavazat és 20 igen szavazat mellett meghozatalra került az átalakulási terv és a közgyűlésen előterjesztett módosítással a vagyonmérleg elfogadásáról szóló K.15/1996./III. számú határozat, illetve az ugyancsak a közgyűlésen előterjesztett módosítással a vagyonmegosztási javaslat elfogadásáról szóló K.16/1996./III. számú határozat.

A szövetkezet igazgatósága kiegészítette a vagyonmegosztási javaslatnak az alperesekkel előzetesen aláírt megállapodással megegyező szövegét azzal, hogy „a jelen felsorolásban nem szereplő vagyontárgyak, tartozások, követelések, peres ügyek a Kft. tulajdonába, illetve érdekeltiségébe kerülnek”. E szöveget tartalmazó okirat 6. oldalán szerepel egy záradék is 1996. december 20-i keltezéssel. E szerint: A vagyonmegosztási javaslatot a közgyűlés a K.16/1996./III. számú határozatával elfogadta, azzal a kiegészítéssel, hogy a maradó szövetkezet részére további 740.000 Ft értékű befejezetlen termék és anyag kerüljön átadásra a **Sz.-án** lévő befejezetlen termékből és anyagból."

1996. december 20-i keltezéssel készült, a közgyűlés levezető elnökének, a jegyzőkönyvvezetőjének és a jegyzőkönyv két hitelesítőjének aláírásával az elfogadott határozatokról egy kivonat is, amely egyebek mellett a keresetben megjelölt ingatlanokat tételesen is feltünteti mint a kiváló tagok által létrehozandó kft. tulajdonába kerülő vagyontárgyakat. Az okiratot 2009. december 3-án ügyvéd ellenjegyezte.

1996. december 20-án a szövetkezetből kilépő tagok és a szövetkezet három külső üzletrész tulajdonosa alakuló taggyűlést tartva 74.030.000 Ft törzstőkével - 69.101.000 Ft nem pénzbeli betét szolgáltatásával - létrehozták a felperesi korlátolt felelősségű társaságot. A társasági szerződés rögzítette, az alapítók a szövetkezet átalakulási vagyonleltárában szereplő tárgyi eszközök közül azokat a vagyontárgyakat viszik be az újonnan létrejövő gazdasági társaságba, amelyek vagyonmegosztási határozat alapján

nem maradtak a szövetkezet vagyonában.

1996. december 20-án a szövetkezetben maradt tagok ugyancsak döntöttek az alapszabály módosításáról és a tisztségviselők választásáról. Rendelkeztek többek között a szövetkezet székhelyének a perbeli ingatlanok szerinti címről új címre történő áthelyezéséről is.

A cégbíróság az 1997. október 20-án kelt Cg.01-02-051090/20. számú végzésével a szövetkezet adatiban bekövetkezett változásokat, az 1998.január 23-án kelt Cg.01-09-566165/9. számú végzésével a korlátolt felelősségű társaságot - átalakulás napjaként 1997.január 1-jét feltüntetve - a cégjegyzékbe bejegyezte.

1997. január 15-én a szövetkezetben maradt tagok pert indítottak, és a módosított keresetükkel a K.15/1996./III., illetve a K.16/1996./III. számú határozatok hatályon kívül helyezését kérték. A Legfelsőbb Bíróság a 2007. június 18-án kelt Gfv.X.30.077/2007/9. számú ítéletével az eljárás során hozott jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság keresetnek helyt adó ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította. Jogi álláspontja ugyanis az volt, hogy a részleges átalakulást elhatározó K.14/1996./III. számú közgyűlési határozat megtámadása hiányában az átalakulási terv és a vagyonmérleg, valamint a vagyonmegosztási javaslat elfogadásáról szóló határozatok nem vizsgálhatók.

A felperes tulajdonjogát átalakulás jogcímén a jelen eljárásban előterjesztett keresettel érintett **b.-i** 32007, 32008, és 32009 hrsz.-ú ingatlanokra a földhivatal a tulajdoni lap II. részén 2. ranghelyen 1997. április 16-ával bejegyezte és a szövetkezet tulajdonjogát törölte. A három bejegyzés utóbb, ügyészi óvás alapján a Fővárosi Földhivatal 1999. február 10-én kelt Nyt.30.153/1999. számú határozatával helyben hagyott, a Fővárosi Kerületek Földhivatala által hozott 42092/1998. számú határozatával törlésre, az eredeti állapot visszaállításra került.

A 2008. december 9-én benyújtott felperesi kérelemre a földhivatal a 2009. december 17-én kelt határozatával ismét elrendelte a felperes tulajdonjogának bejegyzését és az, az érintett ingatlanok tulajdoni lapján a II. rész 7. ranghelyén 2009. december 21-ével került feltüntetésre.

Az I. r. alperes a bejegyzést megtámadta, a keresetet azonban a Fővárosi Bíróság a 2010. június 29-én kelt 1K.30.621/2010/9.számú jogerős ítéletével elutasította. Ezt a határozatot a Legfelsőbb Bíróság a 2011. június 1-jén kelt Kfv.IV.37.912/2010/11. számú ítéletével hatályában fenntartotta.

A felperes a 2009. december 15-én benyújtott keresetében a felülvizsgálati eljárással érintett körben annak megállapítását kérte, hogy a perbeli ingatlanok tulajdonjogát 1997. január 1-jei hatállyal részleges átalakulás jogcímén megszerezte. Kérte továbbá

az I. r. alperes kötelezését annak tűrésére, hogy a földhivatal a tulajdonjogát az eredeti rangsorban jegyezze be.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Vitatták, hogy a felperes megszerezte a perbeli ingatlanok tulajdonjogát. Előadták, hogy az érintettek egyhangú határozatával vagyommérleg és vagyonfelosztás nem került elfogadásra. Nincs olyan okirat, amelyből kitűnne a perbeli ingatlanok felperesi tulajdonba adása, illetve, amely alapján a felperes tulajdonjogának az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzése elrendelhető lenne. Az I. r. alperes bejelentette azt is, hogy a szövetkezet volt igazgatósági elnökével szemben a részleges átalakulással összefüggésben elkövetett bűncselekmények miatt büntetőeljárás indult, kérte ezért a jelen per tárgyalásának felfüggesztését a büntetőeljárás jogerős befejezéséig.

A felperes tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartásba történt visszajegyzését követően az I. r. alperes viszontkeresetet terjesztett elő annak megállapítása iránt, hogy a perbeli ingatlanokra 1976. augusztus 18. óta tulajdonjoga vétel jogcímén fennáll. Kérte a felperes kötelezését a bejegyzés, illetve a visszajegyzés tűrésére.

A felperes a viszontkereset elutasítását kérte. Állította, a Legfelsőbb Bíróság Gfv.X.30.077/2007/9. számú ítéletében, illetve a Kfv.IV.37.912/2010/11. számú, és a Kfv.IV.37.009/2011/11. számú határozatokban foglaltakra tekintettel az igény ítélt dolog.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes perbeli ingatlanokra vonatkozó tulajdonjogát jogutódlás jogcímén 1997. január 1-jei hatállyal megállapította. Elrendelte a földhivatal megkeresését a felperes tulajdonszerzésének eredeti ranghelyre történő bejegyzése végett. Az I. r. alperes viszontkeresetét elutasította.

A felülvizsgálati kérelemmel érintett körben, határozatának indokolásában kifejtette, a perbeli viszontkeresettel érvényesített tulajdoni igény tárgyában ugyanazon peres felek között polgári per nem volt folyamatban, ezért nem volt akadálya az igény jelen perben való elbírálásának.

Nem látta indokát a per felfüggesztésének sem. Úgy ítélte ugyanis, hogy az eljárásjogi szabályok nem akadályozták a perben a részleges átalakulással kapcsolatban keletkezett okiratok valódiságának vizsgálatát. Nem minősült ezért előkérdésnek a szövetkezet egykori elnökének a csalás és közokirat-hamisítás miatti esetleges büntetőjogi felelőssége megállapításának kérdése.

Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, a felperes a keresetét a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.)

116. § (1) bekezdésére, a szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 88/A. § (1) bekezdés d) pontjára, illetve az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 62. § (1) bekezdés a) pontjára alapította. A szövetkezet részleges átalakulása a perben nem volt vitatott. A felperes a korábbi ítéletekkel, valamint a csatolt 1996. december 4-i megállapodással, a vagyonmegosztási javaslattal igazolta, a szövetkezet részleges átalakulása előtt az érintett felek szándéka az volt, hogy a maradó szövetkezethez ingatlan tulajdonjoga ne kerüljön. Rámutatott az elsőfokú bíróság arra, az alperesek kizárólag az 1996. december 4-én kelt vagyonmegosztási javaslat záradékkal ellátott példányának valódiságát vitatták. Azt állították, az okirat 1996. decemberében az adott tartalommal még nem létezett. A bíróság észlelte, hogy bár az 1996. december 4-ei és az 1996. december 20-ával záradékolt okirat különbözött egymástól, az 1996. december 20-ai közgyűlési jegyzőkönyv alapján azonban arra következtetett, a záradékolt okirat tartalma megfelelt a közgyűlési határozat tartalmának. Az abban foglalt vagyonmegosztási javaslat utolsó mondata, miszerint a megelőző felsorolásban nem szereplő vagyontárgyak, tartozások, követelések, peres ügyek a kft. tulajdonába, illetve érdekeltségébe kerülnek, összhangban állt a vagyonmegosztási tervszöveggel, amelyet a közgyűlés többségi szavazattal elfogadott.

Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, a szövetkezeti tagok ismerték a vagyonmérleg tervezetét a határozathozatal előtt. Azt a közgyűlés megtartását megelőzően megkapták. Amikor annak elfogadásáról szavaztak, az ingatlan vagyon sorsáról is döntöttek. Az elsőfokú bíróság a részleges átalakulásról szóló határozat jogvesztő határidőben történt megtámadásának hiányára, valamint az érintettek között létrejött, 1996. december 4-ei előzetes vagyonmegosztási megállapodásra tekintettel, nem tulajdonított jogi jelentőséget annak, hogy a szövetkezetben maradt tagok a részleges átalakulásról döntő közgyűlésen az átalakulási vagyonmérleg elfogadásakor „nem”-mel szavaztak. Úgy ítélte, a perbeli ingatlanok felperes tulajdonába adásának szándékát igazolja, hogy az I. r. alperes módosította az alapszabályát és az azokon lévő székhelyét áthelyezte egy másik ingatlanra.

Az elsőfokú bíróság rögzítette, a perbeli ingatlanok tulajdonjoga a felperest illeti. A felperes az ingatlanok tulajdonjogát azonban csak annak ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzésével szerezhette meg. A megalakulását követően kérte is a tulajdonjoga bejegyzését, amelyre 1997. április 16-án sor került. E bejegyzés törlését utóbb mégis azért rendelte el a földhivatal, mert a felek között vitatott volt az 1996. december 20-i közgyűlési határozatok érvényessége.

Az elsőfokú bíróság azonban megállapította, hogy később a felperes tulajdonszerzése ugyanazon a jogcímen, ugyanazon okiratok alapján következett be, mint amelyeken a korábbi bejegyzés alapult. Ezzel indokolta a felperes tulajdonjogának eredeti ranghellyel történő átjegyzésének elrendelését. E döntésére tekintettel pedig

elutasította az I. r. alperes viszontkeresetét.

Az I. r., a III. r. és a VII. r. alperesek fellebbezése folytán eljáró ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Jogi álláspontja az elsőfokú bírósággal megegyezően az volt, a perbeli jogvita során a Ptk. 116. § (1) bekezdését, az Inyvtv. 62. § (1) bekezdés a) pontját, illetve az Sztv. 88/A. § (1) bekezdését kellett alkalmazni. A szövetkezetek részleges átalakulásának lényege, hogy az átalakulásra vonatkozó szabályok azzal az eltéréssel irányadók, hogy a gazdasági társaságba belépő üzletrész tulajdonosok a vagyonmegosztást követően döntenek a gazdasági társaság megalapításáról. Az új gazdasági társaság a szövetkezet vagyonmegosztásáról szóló közgyűlési határozata szerinti vagyonrész felett a társasági szerződés elfogadásával szerzi meg a rendelkezési jogot. A részleges átalakulással érintett szövetkezet ezzel egyidejűleg nem szűnik meg. A szövetkezet és az új gazdasági társaság közötti vagyonmegosztás a részleges átalakulás feltétele. E sajátos szervezeti változás esetén a vagyonba tartozó ingatlanokra vonatkozó tulajdonosváltás bejegyzését az átalakulási dokumentumok alapozzák meg. Helyesen járt el ezért az elsőfokú bíróság, amikor ezeket vizsgálta. Helytállóan következtetett a szövetkezetben maradt vagyon körére az okiratokból.

A másodfokú bíróság hangsúlyozta, a fellebbezésekkel ellentétben, az 1996. december 4-én, a szövetkezetben maradó tagokkal a szövetkezet akkori igazgatósága által megkötött előzetes vagyonmegosztásra vonatkozó megállapodás és az 1996. december 20-i közgyűlés jegyzőkönyve egyaránt bizonyítja, hogy a szövetkezet vagyonába a tételesen felsorolt ingóságok, illetve a lízingelt szandai ingatlan, valamint vagyoni értékű jogok és kötelezettségek kerültek. A perbeli **b.-i** ingatlanoknak a megalakuló gazdasági társaság részére történő tulajdonba adása közös szándék volt. Nem változtat ezen a tényen, hogy a szövetkezet egykori igazgatósági elnöke egészítette ki, illetve záradékolta a vagyonmegosztási javaslatot a vagyonmegosztási megállapodásnak és a közgyűlési határozatok tartalmának megfelelően.

A másodfokú bíróság nem tulajdonított jogi jelentőséget annak sem, hogy az 1996. december 20-ával záradékolta vagyonmegosztási javaslat és a kft. cégjegyzékbe történő bejegyzése iránti kérelméhez csatolt 1996. december 4-i okirat egymástól különbözik. Véleménye szerint ugyanis, az okiratok tartalma a szövetkezetben maradó, valamint az új társaságba belépő volt szövetkezeti tagok szándékának megfelelt. A másodfokú bíróság utalt arra, hogy a szövetkezetben maradt tagok utóbb a vagyonmérlegben foglaltakat is vitatták. A részleges átalakulással kapcsolatos közgyűlési határozatot azonban nem támadták meg. A vagyonmegosztásra és a vagyonmérlegre vonatkozó közgyűlési határozatok megtámadása miatt indult eljárások lezárultak. Erre és a jogvesztő határidők leteltére tekintettel, a részleges átalakulással, a vagyonmérleggel, vagyonfelosztással

kapcsolatos, formai jellegű, a szétválási szerződés, illetve az apportra vonatkozó nyilatkozat, a könyvvizsgálói vélemény hiánya miatti kifogások a jelen jogvita eldöntése során már nem voltak figyelembe vehetők. Az ingatlan tulajdonjogának átruházására vonatkozó szándék, akarat mind a maradó, mind a kilépő szövetkezeti tagok által megerősítésre került az 1996. december 4-i írásbeli megállapodással, illetve az 1996. december 20-i közgyűlési határozattal.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben helytállónak tartotta.

A jogerős ítélettel szemben az I. és a III. r. alperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet. Mindketten elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletére kiterjedően és az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását kérték. Másodlagosan az iránt terjesztettek elő kérelmet, hogy a Kúria a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú ítéletet változtassa meg, a felperes perbeli ingatlanokra vonatkozóan előterjesztett keresetét utasítsa el, és az I. r. alperes viszontkeresetének adjon helyt. Az alperesek előadták, hogy a jogerős ítélet az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1972. évi 31. tvr. (a továbbiakban: Inytvr.) 15. §-át, a Ptk. 112. § (2) bekezdését, 115. §-át, 116. §-át, 117. §-át, 205. § (1) bekezdését, 217. § (1) bekezdését, 365. §-át, az Inytv. 64. § (1) bekezdés b) pontját a gazdasági társaságokról szóló 1988. évi VI. törvény (a továbbiakban: 1988. évi Gt.) 22. § (2) bekezdését, 332. §-át, 336. § (2) bekezdését, az Sztv. 88/A. §-át, a cégbejegyzésről és a cégjegyzékről szóló 13/1989. (XII.16.) IM r. (a továbbiakban: IMr.) 10. § (1) bekezdés cc) pontját, a Pp. 2-8. §-át, a 145. § (3) bekezdését, 163. § (1) bekezdését, 152. § (1) bekezdését, 206. § (1) bekezdését, 221. § (1) bekezdését, 227. § (1) bekezdését sérti.

Állították, a jogerős ítéleti döntés utóbb kiegészített és záradékolt vagyonmegosztási javaslatot tartalmazó, hamisított okirati bizonyítékon alapszik. Előadták, az 1996. december 20-ai átalakulási közgyűlésen hozott határozatok kivonata, valószínűsíthetően, az azon feltüntetett 1996. december 20-ai keltezésű évekkel követően készült. Utaltak arra, hogy a kft. bejegyzéséhez nem tartozott apportlista, nem állt rendelkezésre a perbeli ingatlanokat tartalmazó vagyonleltár sem. Nincs felperesi tulajdonjogot keletkeztető okirat, arra vonatkozó egyező akaratot sem az 1996. december 4-i megállapodás, sem az 1996. december 20-ai közgyűlési jegyzőkönyv nem tartalmazott. Vitatták, hogy a K.15/1996./III. számú, illetve a K.16/1996./III. számú határozat megtámadásának kizártsága a tulajdonjogi igényüket elenyészhetné. Hivatkoztak arra is, hogy szétválási szerződés hiányában a felperes a származékos tulajdonjoga bejegyzéséhez kötelmi igényt sem szerezhetett.

Az I. r. alperes sérelmezte még a szövetkezet volt elnöke elleni

büntető eljárás folyamatban léte miatt indítványozott eljárás felfüggesztése iránti kérelme elutasítását is.

A felperes a jogerős ítélet hatályban fenntartását kérte. Előadta, a jogvita eldöntése során kizárólag a Ptk. 116. § (1) bekezdése, az Sztv. 88/A. § (1) bekezdése, az Inytv. 62. § (1) bekezdés a) pontja volt alkalmazandó. A támadott jogerős ítélet ezeket nem sérti. Vitatta, hogy a Pp. 271. § (4) bekezdésében foglaltakra tekintettel helye lenne felülvizsgálati kérelem benyújtásának. A cég szervei által hozott határozatok felülvizsgálata során ugyanis az első fokon eljáró bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályokra hivatkozással hagyta helyben.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelmek keretei között vizsgálta a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján, és azt a felhozott okokból nem találta jogszabálysértőnek.

A Kúria mindenek előtt rögzíti: a jelen eljárás tárgya nem cég szervei által hozott határozatok felülvizsgálata volt, ezért a felperes által hivatkozott Pp. 271. § (4) bekezdése alapján nem volt eljárásjogi akadálya a felülvizsgálati kérelmek érdemi elbírálásának.

Utal arra is a Kúria, hogy egyet értett a másodfokú bírósággal abban, hogy a perbeli jogvita eldöntése során a szövetkezetek részleges átalakulására vonatkozó különös, az Sztv. 88/A. § (1) bekezdésében foglalt szabályok voltak alkalmazandók, szemben az I. és III. r. alperesek által hivatkozott Ptk. 365. §-ában, 205. § (1) bekezdésében írt szabályokkal. A perbeli ingatlanok tulajdonjogának megszerzéséhez a szövetkezeti tagok Sztv. 88/A. § (1) bekezdés c) pontjában előírt, az összes tag kétharmadának „igen” szavazatával elfogadott vagyonmegosztásról szóló határozat meghozatalára, a szövetkezet részleges átalakulásával kapcsolatos változások cégjegyzékbe történő bejegyzésére, illetve az 1988. évi Gt. 19. §, 21. § és a 157. § által meghatározott alaki és tartalmi feltételeknek megfelelő társasági szerződés létrejöttére, valamint a kft. cégjegyzékbe történt bejegyzésére volt szükség. A Legfelsőbb Bíróság Gfv.X.30.077/2007/9. számú ítéletében kifejtettek alapján, figyelemmel a cégbíróági bejegyzésekre, a vagyonmegosztásról szóló határozat jogszerűsége már nem vitatható, így a jelen eljárásban sem volt vizsgálható. A jogvita eldöntése során ezért az 1988. évi Gt. 22. § (2) bekezdésének, a 332. §-ának, a 336. § (2) bekezdésének, az IMr. 10. § (1) bekezdés cc.) pontjának esetleges megsértésének nincs jogi jelentősége.

A Kúria egyet értett az eljáró bíróságokkal abban, hogy a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a jogelőd szövetkezet volt tagjai által vagyonmegosztással megszerzett ingatlanok érvényesen a felperes törzstőkéjébe kerültek az átalakulás napjával - 1997.

január 1-jével -, s a felperes tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésének az eredetileg előterjesztett bejegyzési kérelem időpontjára tekintettel, az eredeti rangsorban volt helye.

A Kúria osztotta az eljáró bíróságok azon egyező álláspontját, miszerint a szövetkezetben maradtak által aláírt 1996. december 4-ei megállapodás, a szövetkezet igazgatósági tagjainak aláírásával ellátott, a volt elnök által záradékolt vagyonmegosztási javaslat, az 1996. december 20-ai közgyűlési jegyzőkönyv szerint a közgyűlés elnöke, a jegyzőkönyvvezető, a jegyzőkönyv hitelesítői által aláírt, és ügyvéd által ellenjegyzett közgyűlési határozatokról készült kivonat tartalma alapján megállapítható, hogy a felperes tulajdont szerzett, és pedig részleges átalakulás folytán, annak napjával.

Mindezekre tekintettel a Kúria az alperesek által megjelölt további anyagi jogi, és az eljárásjogi szabályok megsértését sem észlelte. Az eljáró bíróságok széleskörű, a jogvita eldöntéséhez szükséges bizonyítást lefolytatták, a bizonyítási terhet helytállóan telepítették, a bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapították meg a tényállást. Utal arra is a Kúria, a Pp. 152. § (1) bekezdése mérlegelési jogot biztosít a bíróságnak arra, hogy eldöntse, indokolt-e felfüggeszteni a polgári peres eljárást egy folyamatban levő büntető eljárásra tekintettel. Az eljáró bíróságok kellően megindokolták, hogy az arra vonatkozó alperesi indítványnak miért nem adtak helyt. Kúria is úgy ítélte, hogy a döntéshozatalhoz szükséges tényállás a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, a fent kifejtettek szerint, a büntető eljárás jogerős befejeződése előtt is megállapítható volt.

Mindezekre tekintettel, a felperesi keresetnek helyt adó, az I. r. alperes viszontkeresetét elutasító elsőfokú ítélet helyben hagyásáról szóló, a jogszabályoknak megfelelő jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati kérelmet eredménytelenül előterjesztő I. és III. r. alperesek kötelesek a felperes jogi képviselőjével felmerült felülvizsgálati költséget megtéríteni a Pp. 270. § (1) bekezdése, a Pp. 78. § (1) bekezdése és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja, 3. § (3) bekezdése, 3. § (5) bekezdése és 4/A. §-a szerint. A Kúria az I. r. alperes illetékfeljegyzési joga, illetve a III. r. alperes költségmentessége folytán le nem rótt illeték viseléséről az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. §, valamint a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 15. § (1) bekezdése, illetve 14. § alapján rendelkezett.

Budapest, 2015. február 3.

*Dr. Vezekényi Ursula s.k. a tanács elnöke, Dr. Pethőné dr. Kovács
Ágnes s.k. előadó bíró, Dr. Csőke Andrea s.k. bíró*

A kiadmány hiteléül: